

USTAWA

z dnia 10 stycznia 2008 r.

**o zmianie ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach
lekarsko-weterynaryjnych oraz o zmianie ustawy o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt¹⁾**

Art. 1. W ustawie z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 187, poz. 1567, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 1:

a) pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7) badaniu i ocenie weterynaryjnej jakości pasz i pasz leczniczych oraz warunków ich wytwarzania i dystrybucji;

8) stosowaniu produktów leczniczych weterynaryjnych wydawanych z przepisu lekarza weterynarii;”,

b) dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) wydawaniu recept na produkty lecznicze, z wyłączeniem produktów leczniczych weterynaryjnych, które będą stosowane u zwierząt.”;

2) po art. 1 dodaje się art. 1a w brzmieniu:

„Art. 1a. 1. Obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanych dalej „państwami członkowskimi”, którzy uzyskali w tych państwach, poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, kwalifikacje te uznaje się na zasadach określonych w ustawie.

¹⁾ Przepisy ustawy wdrażają postanowienia dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz. Urz. UE L 255 z 30.09.2005, str. 22, z późn. zm.).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 59, poz. 532 i Nr 208, poz. 2018 oraz z 2004 r. Nr 11, poz. 95.

2. Obywatelom państw członkowskich, których kwalifikacje zostały uznane, prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przysługuje na takich samych zasadach jak osobom, które uzyskały kwalifikacje do jego wykonywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
3. Ilekroć w ustawie jest mowa o obywatelach państw członkowskich rozumie się przez to także członków ich rodzin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobytcie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818) oraz obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170).”;

3) w art. 2 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna przyznaje, na wniosek, z zastrzeżeniem ust. 2 oraz art. 2a, prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii osobie, która:

- 1) jest obywatelem polskim lub obywatelem innego państwa członkowskiego;
- 2) posiada:
  - a) dyplom lekarza weterynarii wydany przez polską szkołę wyższą albo
  - b) dyplom lub inny dokument potwierdzający kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii spełniające minimalne wymagania w zakresie kształcenia określone w przepisach Unii Europejskiej dotyczących uznawania kwalifikacji zawodowych, wydany przez właściwe organy innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, wymieniony w wykazie, o którym mowa w art. 2f, albo
  - c) dyplom lekarza weterynarii wydany przez właściwe organy innego państwa niż państwo członkowskie, jeżeli dyplom ten potwierdza kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii spełniające minimalne wymagania w zakresie kształcenia określone w przepisach Unii Europejskiej dotyczących uznawania kwalifikacji zawodowych oraz został uznany w Rzeczypospolitej Polskiej za równoważny dokumentom wymienionym w wykazie, o którym mowa w art. 2f;

3) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;

- 4) jest zdolna, ze względu na stan zdrowia, wykonywać zawód lekarza weterynarii;
- 5) wykazuje nienaganną postawę etyczną;
- 6) nie została pozbawiona praw publicznych prawomocnym wyrokiem sądu.

2. Lekarzowi weterynarii będącemu obywatelem państwa członkowskiego, spełniającemu warunki, o których mowa w ust. 1, okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii, jeżeli:

- 1) przedstawi zaświadczenie wydane przez właściwe organy państwa członkowskiego, że:
  - a) posiada na terytorium tego państwa prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii, które nie zostało zawieszona, ani którego nie został pozbawiony,
  - b) nie toczy się przeciwko niemu postępowanie w sprawie pozbawienia albo zawieszenia prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii;
- 2) złoży oświadczenie, że władą językiem polskim w mowie i piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu lekarza weterynarii.”;

4) art. 2a—2c otrzymują brzmienie:

„Art. 2a. 1. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii lekarzowi weterynarii będącemu obywatelem państwa członkowskiego, posiadającemu dokument potwierdzający jego kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, wydany przez właściwe organy innego państwa członkowskiego, niespełniające minimalnych wymagań w zakresie kształcenia określonych w przepisach Unii Europejskiej dotyczących uznawania kwalifikacji zawodowych, jeżeli posiada on:

- 1) wydany przez właściwe organy państwa członkowskiego dokument potwierdzający kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, świadczący o rozpoczęciu kształcenia przed dniem:
  - a) 21 grudnia 1980 r. — w Królestwie Belgii, Królestwie Danii, Republice Francuskiej, Królestwie Niderlandów, Republice Irlandii, Wielkim Księstwie Luksemburga, Republice Federalnej Niemiec lub Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej,
  - b) 1 stycznia 1981 r. — w Republice Greckiej,
  - c) 1 stycznia 1985 r. — w Republice Włoskiej,

- d) 1 stycznia 1986 r. — w Królestwie Hiszpanii lub Republice Portugaliskiej,
  - e) 11 marca 1990 r. — w Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich dla Republiki Litwy, jeżeli dokument ten uprawnia do wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Republiki Litwy na tych samych zasadach, jak dokument wydany przez właściwe organy Republiki Litwy,
  - f) 3 października 1990 r. — w Niemieckiej Republice Demokratycznej, jeżeli dokument ten uprawnia do wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Republiki Federalnej Niemiec na tych samych zasadach, jak dokument wydany przez właściwe organy Republiki Federalnej Niemiec,
  - g) 25 czerwca 1991 r. — w Socjalistycznej Federalnej Republice Jugosławii dla Republiki Słowenii, jeżeli dokument ten uprawnia do wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Republiki Słowenii na tych samych zasadach, jak dokument wydany przez właściwe organy Republiki Słowenii,
  - h) 20 sierpnia 1991 r. — w Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich dla Republiki Estonii, jeżeli dokument ten uprawnia do wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Republiki Estonii na tych samych zasadach, jak dokument wydany przez właściwe organy Republiki Estonii,
  - i) 21 sierpnia 1991 r. — w Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich dla Republiki Łotwy, jeżeli dokument ten uprawnia do wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Republiki Łotwy na tych samych zasadach, jak dokument wydany przez właściwe organy Republiki Łotwy,
  - j) 1 stycznia 1993 r. — w Czechosłowackiej Republice Federacyjnej, jeżeli dokument ten uprawnia do wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Republiki Czeskiej lub Republiki Słowackiej na tych samych zasadach, jak dokument wydany przez właściwe organy Republiki Czeskiej lub Republiki Słowackiej,
  - k) 1 stycznia 1994 r. — w Republice Austrii, Republice Finlandii lub Królestwie Szwecji, Republice Islandii lub Królestwie Norwegii,
  - l) 1 maja 1995 r. — w Księstwie Liechtensteinu,
  - m) 1 czerwca 2002 r. — w Konfederacji Szwajcarskiej,
  - n) 1 maja 2004 r. — w Republice Czeskiej, Republice Cypru, Republice Litwy, Republice Łotwy, Republice Węgier, Republice Malty, Republice Słowackiej lub Republice Słowenii,
  - o) 1 stycznia 2007 r. — w Republice Bułgarii lub Rumunii, albo
- 2) wydany przez właściwe organy:
- a) Czechosłowackiej Republiki Federacyjnej dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, jeżeli dokument ten uprawnia do wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Republiki Czeskiej lub Republiki Słowackiej na tych samych zasadach, jak dokument wydany przez właściwe organy Republiki Czeskiej lub Republiki Słowackiej,
  - b) Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, jeżeli dokument ten uprawnia do wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Republiki Estonii, Republiki Litwy lub Republiki Łotwy na tych samych zasadach, jak dokument wydany przez właściwe organy Republiki Estonii, Republiki Litwy lub Republiki Łotwy,
  - c) Socjalistycznej Federalnej Republiki Jugosławii dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, jeżeli dokument ten uprawnia do wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Republiki Słowenii na tych samych zasadach, jak dokument wydany przez właściwe organy Republiki Słowenii, albo
- 3) dokument potwierdzający kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, wydany przez właściwe organy Republiki Estonii przed dniem 1 maja 2004 r., lub świadczący o rozpoczęciu kształcenia w Republice Estonii przed dniem 1 maja 2004 r. — dla Republiki Estonii.

2. Do dokumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, dołącza się zaświadczenie wydane przez właściwe organy państwa członkowskiego, potwierdzające, że lekarz weterynarii wykonywał zawód lekarza weterynarii przez okres co najmniej trzech kolejnych lat w okresie pięciu lat bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenia, przy czym w przypadku Republiki Estonii zaświadczenie to ma potwierdzać, że lekarz weterynarii w tym okresie wykonywał zawód lekarza weterynarii na terytorium Republiki Estonii.
3. Do dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, dołącza się zaświadczenie wydane przez właściwe organy Republiki Estonii, potwierdzające, że lekarz weterynarii wykonywał zawód lekarza weterynarii na terytorium Republiki Estonii przez okres co najmniej pięciu kolejnych lat w okresie siedmiu lat bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenia.

Art. 2b. 1. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna uznaje dyplomy lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii posiadane przez obywatela innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, inne niż dyplomy lub dokumenty wymienione w wykazie, o którym mowa w art. 2f, jeżeli posiada on zaświadczenie wydane przez właściwe organy państwa członkowskiego, potwierdzające, że dyplom lub dokument potwierdzający kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii:

- 1) został uzyskany w wyniku ukończenia kształcenia spełniającego minimalne wymagania w tym zakresie określone w przepisach Unii Europejskiej dotyczących uznawania kwalifikacji zawodowych;
  - 2) jest uznawany przez te organy za równoważny dyplomom lub dokumentom wymienionym w wykazie, o którym mowa w art. 2f.
2. Za wystarczające w stosunku do obywatela państwa członkowskiego, w zakresie spełnienia wymagań określonych w:
- 1) art. 2 ust. 1 pkt 4 — uznaje się dokumenty wydane przez właściwe organy państwa członkowskiego, którego obywatelem jest lekarz weterynarii lub z którego lekarz ten przybywa, potwierdzające, że lekarz ten jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, wykonywać zawód lekarza weterynarii, a jeżeli takie dokumenty

nie są wydawane, za wystarczający uznaje się odpowiedni dokument wydany w tym państwie potwierdzający jego stan zdrowia;

- 2) art. 2 ust. 1 pkt 5 — uznaje się dokumenty wydane przez właściwe organy państwa członkowskiego, którego obywatelem jest lekarz weterynarii lub z którego lekarz ten przybywa, potwierdzające, że wymagania co do postawy etycznej, jaka jest niezbędna, aby wykonywać zawód lekarza weterynarii w tym państwie, zostały spełnione, a jeżeli w tym państwie członkowskim nie wydaje się dokumentu potwierdzającego spełnienie wymagań co do postawy etycznej, jaka jest niezbędna, aby wykonywać zawód lekarza weterynarii, za wystarczające uznaje się złożenie przez tego lekarza ślubowania.

3. Dokumenty, o których mowa w ust. 2, przedstawia się w okresie 3 miesięcy od dnia ich wydania.

Art. 2c. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna przyznaje także, w trybie i na zasadach określonych w przepisach o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii osobie spełniającej warunki określone w art. 2 ust. 1 pkt 1 i 3—6, jeżeli osoba ta posiada:

- 1) dokument potwierdzający kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii spełniające minimalne wymagania w zakresie kształcenia określone w przepisach Unii Europejskiej dotyczących uznawania kwalifikacji zawodowych, o którym mowa w art. 2a ust. 1, lecz nie może przedstawić zaświadczenia wydanego przez właściwe organy państwa członkowskiego, potwierdzającego faktyczne i zgodne z prawem wykonywanie zawodu lekarza weterynarii przez okres co najmniej trzech kolejnych lat w okresie pięciu lat bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenia lub przez okres co najmniej pięciu kolejnych lat w okresie siedmiu lat bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenia albo
- 2) dokument potwierdzający kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, wydany przez właściwe organy innego państwa niż państwo członkowskie i przedstawi zaświadczenie, że posiada trzyletnie doświadczenie w zawodzie lekarza weterynarii, uzyskane na terytorium państwa członkowskiego, które uznało ten do-

kument zgodnie z wewnętrznymi przepisami tego państwa oraz potwierdziło uzyskane doświadczenie zawodowe.”;

5) art. 2e i 2f otrzymują brzmienie:

„Art. 2e. 1. Przyznanie prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii albo odmowa przyznania tego prawa przez okręgową radę lekarsko-weterynaryjną powinny być dokonane niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia wniosku wraz ze wszystkimi dokumentami lub oświadczeniami określonymi w ustawie. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna potwierdza otrzymanie wniosku w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania, a w przypadku stwierdzenia braków formalnych wzywa w tym terminie do ich uzupełnienia.

2. Jeżeli okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna posiada informacje o toczących się lub prawomocnie zakończonych postępowaniach dyscyplinarnych lub karnych lub o innych okolicznościach, które mogą mieć wpływ na wykonywanie zawodu lekarza weterynarii, przekazuje je właściwemu organowi państwa członkowskiego, którego lekarz weterynarii jest obywatelem lub z którego lekarz ten przybywa, a jeżeli jest to konieczne, wnosi o weryfikację tych informacji oraz zawiadomienie o wszelkich działaniach, które zostały podjęte po przekazaniu tych informacji.

3. Postępowanie w sprawach, o których mowa w ust. 2, jest poufne i odbywa się zgodnie z zasadami określonymi w przepisach o ochronie danych osobowych.

4. Jeżeli istnieją uzasadnione wątpliwości co do autentyczności dyplomów lub dokumentów wydanych przez właściwe organy państw członkowskich, okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna zwraca się do tych organów o potwierdzenie autentyczności dyplomów lub innych dokumentów potwierdzających kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, a także o potwierdzenie, że lekarz weterynarii zamierzający wykonywać zawód lekarza weterynarii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uzyskał kwalifikacje do wykonywania tego zawodu, spełniające minimalne wymagania w zakresie kształcenia określone w przepisach Unii Europejskiej dotyczących uznawania kwalifikacji zawodowych.

Art. 2f. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłosi, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Pol-

skiej „Monitor Polski”, wykaz dyplomów i innych dokumentów potwierdzających kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii przez obywateli państw członkowskich oraz organów właściwych do ich wydania, uwzględniając ich oryginalne brzmienie, wynikające z przepisów Unii Europejskiej.”;

6) w art. 2g ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Lekarzowi weterynarii, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego, okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii na czas nieokreślony lub na czas określony, jeżeli spełnia on warunki wymienione w art. 2 ust. 1 pkt 2—6. Przepisy art. 2d ust. 1—3 i art. 2e stosuje się odpowiednio.”;

7) art. 2h—2j otrzymują brzmienie:

„Art. 2h. 1. Lekarz weterynarii, będący obywatelem państwa członkowskiego i posiadający prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii w tym państwie, może czasowo wykonywać ten zawód na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez konieczności wpisu do rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej prowadzonego przez okręgową radę lekarsko-weterynaryjną, jeżeli przed podjęciem czynności zawodowych złoży właściwej ze względu na miejsce, w którym zamierza wykonywać ten zawód, okręgowej radzie lekarsko-weterynaryjnej:

1) pisemne oświadczenie o zamiarze wykonywania tego zawodu, z podaniem miejsca i, jeżeli to możliwe, czasu jego wykonywania;

2) dokument potwierdzający obywatelstwo;

3) zaświadczenie, wydane przez właściwe organy państwa członkowskiego, potwierdzające, że:

a) posiada w tym państwie prawo wykonywania tego zawodu, które nie jest zawieszony lub ograniczony,

b) wykonuje ten zawód;

4) dokument potwierdzający kwalifikacje do wykonywania tego zawodu.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest składane:

1) po raz pierwszy przed rozpoczęciem wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) powtórnie w roku, w którym lekarz weterynarii zamierza czasowo wykonywać ten zawód na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 2—4, składa się właściwej okręgowej radzie lekarsko-weterynaryjnej przed rozpoczęciem po raz pierwszy wykonywania czasowo zawodu lekarza weterynarii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i w przypadku każdej istotnej zmiany zawartych w nich informacji.
  4. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna wydaje lekarzowi weterynarii określonemu w ust. 1 zaświadczenie potwierdzające prawo czasowego wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
  5. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna prowadzi ewidencję lekarzy weterynarii, określonych w ust. 1, czasowo wykonujących zawód lekarza weterynarii na terenie jej działania.
  6. Ewidencja, o której mowa w ust. 5, jest prowadzona przy użyciu systemu informatycznego i zawiera następujące dane:
    - 1) numer wpisu do ewidencji;
    - 2) imię i nazwisko lekarza weterynarii;
    - 3) nazwę państwa członkowskiego, którego lekarz weterynarii jest obywatelem lub z którego przybywa, i adres miejsca stałego wykonywania przez niego zawodu;
    - 4) oznaczenie czasu wykonywania czynności zawodowych podjętych na terenie działania okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej, jeżeli jest to możliwe;
    - 5) adres czasowego wykonywania zawodu, numery telefonu, faksu i adres poczty elektronicznej.
  7. Wpis do rejestru i wydanie zaświadczenia, o którym mowa w ust. 4, następuje niezwłocznie.
  8. Do lekarza weterynarii określonego w ust. 1 stosuje się przepisy dotyczące wykonywania zawodu lekarza weterynarii, w tym przepisy dotyczące definicji zawodu lekarza weterynarii, używania tytułów zawodowych oraz przepisy art. 45—62.
  9. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna może, podczas czasowego wykonywania przez lekarza weterynarii zawodu lekarza weterynarii na terenie jej działania, zwracać się do właściwych organów państwa członkowskiego, w którym lekarz ten posiada prawo do wykonywania tego zawodu (państwo siedziby) o przekazanie informacji potwierdzających, że wykonuje on zawód lekarza weterynarii w tym państwie zgodnie z prawem i że nie był karany w związku z wykonywaniem tego zawodu.
  10. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna może oceniać, czy zawód lekarza weterynarii jest wykonywany czasowo, uwzględniając długość, częstotliwość, regularność i ciągłość wykonywania czynności zawodowych.
- Art. 2i. Lekarz weterynarii wykonując zawód lekarza weterynarii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej używa tytułu „lekarz weterynarii” w języku polskim.
- Art. 2j. 1. Lekarz weterynarii wykonując zawód lekarza weterynarii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ma prawo posługiwać się na tym terytorium oryginalnym tytułem określającym wykształcenie uzyskane w innym państwie członkowskim lub jego skrótem w języku tego państwa członkowskiego.
2. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna może wymagać, aby tytuł określający wykształcenie był opatrzony informacją dotyczącą nazwy i siedziby instytucji albo komisji egzaminacyjnej, która ten tytuł nadała.
  3. Jeżeli tytuł określający wykształcenie lub jego skrót, którym posługuje się lekarz weterynarii, może być mylony z tytułem używanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, do uzyskania którego jest wymagane dodatkowe szkolenie lub kształcenie, a ten lekarz go nie posiada, okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna wskazuje temu lekarzowi weterynarii tytuł, jakiego ma używać.”;
- 8) po art. 2k dodaje się art. 2l w brzmieniu:
- „Art. 2l. 1. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna jest organem właściwym do przekazywania informacji właściwemu organowi państwa członkowskiego, na jego wniosek, o toczących się lub prawomocnie zakończonych postępowaniach dyscyplinarnych lub karnych, które mogą mieć wpływ na wykonywanie zawodu lekarza weterynarii oraz zawiadamiania o wszelkich działaniach, które zostały podjęte po przekazaniu tych informacji.
2. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna izby, której lekarz weterynarii jest członkiem, na jego wniosek, wydaje:
    - 1) zaświadczenie potwierdzające, że lekarz weterynarii posiada dyplom lub inny dokument potwierdzający kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii zgodnie z dyrektywą 2005/36/WE Parlamentu Euro-

- pejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz. Urz. UE L 255 z 30.09.2005, str. 22, z późn. zm.);
- 2) zaświadczenie potwierdzające, że lekarz weterynarii:
- a) posiada prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii, które nie zostało zawieszona ani którego nie został pozbawiony,
  - b) nie został ukarany przez sąd lekarsko-weterynaryjny oraz nie toczy się przeciwko niemu postępowanie w sprawie pozbawienia albo zawieszenia prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii;
- 3) zaświadczenie o przebiegu pracy zawodowej;
- 4) inne zaświadczenia, wynikające z przepisów Unii Europejskiej, wymagane przez właściwe organy innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich.”;
- 9) w art. 6a pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) utraty przez lekarza weterynarii obywatelstwa polskiego lub obywatelstwa państwa członkowskiego, jeżeli nie nabył równocześnie obywatelstwa innego państwa członkowskiego;”.
- Art. 2.** W ustawie z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. Nr 91, poz. 872, z 2005 r. Nr 100, poz. 837 oraz z 2007 r. Nr 52, poz. 345 i Nr 64, poz. 429) po art. 34a dodaje się art. 34b w brzmieniu:
- „Art. 34b. Do dnia poprzedzającego dzień, o którym mowa w art. 9 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 21/2004, owce i kozy przeznaczone do handlu mogą być znakowane w sposób określony dla owiec i kóz nieprzeznaczonych do handlu.”.
- Art. 3.** Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Kaczyński*